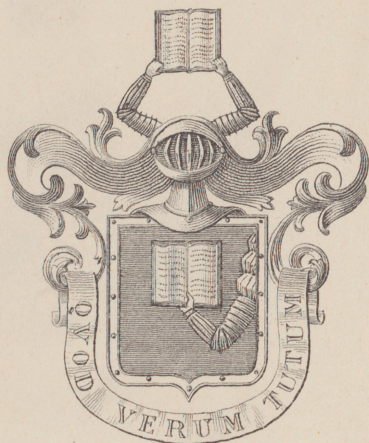

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

Lystighed for Penge eller
Bonden Rasmus Jons
Frieri og Baroelgilde.

Kbh. 1821.

V box 7:209

Honnestvæds

Lyftighed for Penge,

eller

Bonden Rasmus Jæns

Frierie og Barselgilde.

W. J. J. J. J.
Til stort Lidsfordriv forfattede i Kiim, og
synges under den Melodie:

Bonden han agter paa Liden, ic.

Kiøbenhavn, 1821.

Baaes hos Tribleris Enke, Ulkegade No. 107.

Trykt hos C. Græbe.

V. box 7: 209

F r i e r i e t.

Rasmus ønskes til Lykke med sin ny
Eroje af Morten Raan.

1. Til Lykke, Rasmus Jæn med din Kofte,
Skal vi begge mødes paa Tofte?

Hvor vil du i din Tanke henvante,
Mens du er pyntet saa.
Nye Skoe og Hoser paa.
Skindbuks og saa,
Nye Kjortel, som er graa?

Giig mig, hvad haver du i Sinde,
Mens jeg dig saa pyntet skal finde?

Rasmus svarer:

2. Jeg agter mig bejle at gange,
Hvordan skal jeg Sagen anfange?

Kan Du mig ikke sige En Pige,
Hvor jeg til Medgift naaer
Sotin, Dyne og Faar,
Høns og Gæs til min Gaard,

At hun aarle opstaaer,
Og vel veed sit Arbejde at gjøre,
Samt rive opbinde og fiore:

Morten Raan svarer:

3. Peer Jæn har en Datter, hedder Luce,
See til, at du hende kan pudse,

Der kan du finde Penge og Senge,
Som vel opreedte er
Med flonne Gaasesser,
Kuns hende begier,
Hun staaer dig vel nær,

Naar du kuns begynder at beile,
Mit Anslag dig ikke skal feile.

Beileren Rasmus takker for god Beskeed:

4. Tak, Tak, skal du have for din Lære,
Igien jeg dig tjener med Ære,

Og, hvis jeg Pigen nyder, hviig byder
For Umagen din

En Tomarksdaler sin,
Den giem i dit Skrin
Til Ol og Brændeviin,

Hvorfor du min Skaal bør at drikke,
Og siden mig ønske til Lykke

Rasmus Jæn begynder at beile:

5. God Dag, Peder Jæn! (forst bag Dre
Han klæber sig og siger): Vil I høre

Mit Vrinde med Ære skal være,
Om jeg Jer spørge maa:

Kan jeg vel Luce faae?

Det er min Attraa,

Vil I svare herpaa?

Jeg haver baade Korn og Penge,
Samt Heste og Dyne i Enge.

Peer Jæns Svar til Beileren:

6. Kan du sætte een af vore Gaarde,
Og veed, dine Skatter at svare,

Jeg monne dig for alle bifalde,

Min Datter skal du faae,

Det kan du lide paa,

Hun kan pløje og saae,

Om Trang træver paa;

Mad koge, ja brygge og bage,

Saa du skal paa hende ei klage.

Beilerens Svar til Peer Jæn:

7. Femhundred' Daler har jeg i min Kiste,
Deraf kan jeg lidet kuns miste,

Jeg veed at prutte, byde og yde

Min Skat og Tribut,

Naar den skal herud;

Er jeg for exelut,

Da bli'er jeg kaput,

Jeg Ridsstædmanden veed og at pine,
Med Penge for Varene mine.

8. Min Rigdom og Formue jeg har regnet,
Jeg bedste Gaard steder i Egnet;
Hvad Medgift skal jeg have til Gave;
Lad mig høre derpaa,
Hvad Medgift jeg skal faae:
Kornvies mig saa,
Jeg mit Duffe kan naae
Forglemmer ei Orne og Galte,
Saa vil vi staae sammen vore Hjalte.

Peer Jans Svar til Besleren:
9. For Medgift tør du ikke sørge,
Om Boehave tør du ei spørge,
Du skal ei heller trænge for Penge;
Jeg lover paa min Tro,
Du skal faae i din Boe
En Koe og en Soe,
En Gaas, maae du troe,
Hvad mere en Boe kan udtræve,
Derpaa giver Jeg dig min Røve.

Beslerens Svar til Peer Jæn:
10. Jeg troer, at J holder jer Love,
Derpaa vil jeg luce trolove;
Kom hid, min lille Smukke, og Duffe!
Min Kæstengave har
Jeg til dig alt klar,
Sølvmaller, som er rar,
Klættebaand til dit Haar,
Med Knipling og Linn til en Hue
Skal du dig udpynte som en Frue.

Luce taler til sin Veiler;
11. Skal Jeg da din Kiereste være?
Stor Tak, hære Rasmus, for den Ære?
Jeg vil dig og gjerne fornøie og føie,
Vil du kun drive paa,
Vi Bryllup kan faae,
Jeg kan ei længe saa
Gaae og vente derpaa,
Maar andre Piger det faae at høre,
De ville mig alle firere.

Peer Jæn svarer dem begge og befaler sine
Karle at bede til Bryllup.

12. Lad mig kuns for Bryllupsdagen raade,
Det skal Eder gavne og baade,
Sadler op, mine Karle, eders Heste J Giæste
Skal bede til den Hærd,
Baade fjern og nær,
At de vil komme her
Til min Datters Bryllupsfærd,
Ehi vil jeg paa Søndag det lave,
at disse to Bryllup kan have.

13. Lad mig see, J kan tale udaf Skjægge,
Og veed eders Ord at belægge;
J høflig skal være med Ære,
Smuk giære Reverens
Og stikkelig Eredens
For Anna og Crestens,
Sophie, Amarens,
Som alle skulle Brudepiger være,
Min Datter fremlede til Ære.

14. Vist Budskab skal J ogsaa være
Til alle vore Venner og begjere,
At de sig vil indfinde, gesvinde,
Brud og Brudgom følge med
Til Kirken aften,
Strax efter Skif og Sød,
Tilbage følge med,
Og dennem den Ære bevise,
Et Maaltid med dem her at sipse.

15. Til Musikanten J ogsaa skal age,
Og bede, om han vil behage
At møde til vort Gilde og spille,
Da er han min Ven
Siig ham det fra Peer Jæn,
At han lystig os tjen,
Indtil Folk reiser hjem,
Da maa han sin Afsted og tage,
Og takke vi ham for Umage.

Musikanternes Soar paa Bedemandens Tale:

16. Eders Hilsen vi alle fornemme,
Fiol og Bass vi vilse opstemme

For dennem, som hige og sige
med Længsel og Attraae,
At de godt Al kan faae,
Det maae vi forstaae,
Dernæst i Dandsen gaae,

Sligt maa Al og Brændeviin volde,
Om de sig lystig og brave skal holde.

17. Forsømmelse skal vi ei tage,
Men skynde os, til Jer at age,

Med det første være tilstede, og glæde
Alle og enhver,
Af Vester og Nør,
Som indfinde sig der,
Og lystighed har kjær,

At blæse dem en Velkomst i Dre,
Som de af Trompetten skal høre.

Skafferens Tale til de forsamlede Bryllups-gæster.

18. See, see, jeg seer Degnen fremlakke,
Nu skal vi til Kirken os pakke,

Med Brudeparret kjøre, at høre
Paa Brudebielsen,
Som bli'er mægtig, min Ven,
Peer Haan og Peer Jæn,
Skal følge Brudgommen,

Derefter de andre af Gaare
Skal følge To og To i en Skare.

Bryllupsfadren i Almindelighed heel til Enden.

19. Blandt dem, som i Kirken skulle gange,
Der fandtes ei synderlig mange;

Eh! nogle vilde bie og gnie,
Som sagde: Broder Peer
Lad os kun blibe her
I denne lystige Færd;

Eh! vi har Allet kjer,
Saa kan vi vore Offerpenge spare,
Og dem til Musikanterne forvare.

20. De, som ubi Kirken var kommen,
So Skilling optage af Lommen,
Vor Præst en Offergabe skal have

For Bielsen, han gjør
For os, som paahør,
Vi noget giemme vor
Af de Ord, han fremfør,

At vi derefter kan om det samme
Med andre omborde derom bramme.

21. Fra Kirken til Bryllups-gaarden lakke,
Brud og Brudgom lystigste, som takke.

Skafferens, som hipped og tripped':
Musikanter, herud!
Nu kommer vor Brud,
Peer Haan og Peer Knud,
Vær velkomne herud!

For i Brudeparret giøre den Dre,
og eder for dennem besvare.

22. Komplimenter kunde Skafferens, giøre,
Da Præsten i Gaarden mon kjøre:

Musikanter varer trostig, Spil lystig
Vær heller ikke seen,
Eil Trompetten; jeg meen,
So Skilling I fortien'
Hvor Præsten kommer frem,

Som ret exelut monne være
Han tør Jeg vel noget forære.

23. Derpaa de tilbords sig nedsette,
Dog Rangen de ikke forgiætte,

Først skal Præsten være med Dre
Dernæst og Brudgommen,
Jap Haan og Rasmus Jæn,
Morten Niels og Knud Jæn
Mads, Ole, Peer og Kræn

Saa og de sig fort monne klæde,
De sige det øverste Sæde.

24. Morten Raan, som her Skaffer mon være,
Mon dennem Biinsuppen indbære,

Hans Kone, Maren, mægtig og prægtig,
Vær Stegen frem paa Fæd,

